

а разом з тим – ефективність інноваційного розвитку. У цьому плані основним організаційним засобом у конкретному здійсненні програми інноваційного розвитку є інноваційний освітній проект, реалізація якого дозволяє створювати нові або модернізувати існуючі освітні технології, продукти, устаткування, навчально-методичне забезпечення і засоби учбово-освітнього профілю, структурні і інфраструктурні нововведення у сфері освіти, а також надавати нові освітні послуги і готувати фахівців, затребуваних на ринку праці, створювати і комерціалізувати нові або модернізувати існуючі науково-технічну продукцію, технології або послуги.

Успішне вирішення різноманітних проблем і завдань модернізації за певними напрямками передбачає перехід ВНЗ України зі стану традиційного, сталого функціонування з елементами відставання від викликів часу в режим інноваційного розвитку, що забезпечує підготовку конкурентоспроможних спеціалістів.

УДК 378.14

А.А. Харківська, д-р пед. наук, проф. (КЗ «ХГПА» Хар. обл. ради, Харків)

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАГІСТРІВ У ПРОЦЕСІ АСИСТЕНТСЬКОЇ ПРАКТИКИ

Єдиною метою асистентської практики є формування готовності студентів-магістрів до викладацької діяльності у ВНЗ. Під час проходження педагогічної (асистентської) практики студенти ознайомлюються з навчальним закладом, вивчають досвід роботи викладачів, удосконалюють методику написання конспектів, продовжують оволодівати алгоритмом підготовки до лекцій, практичних і семінарських занять, опановувати систему оцінювання діяльності студентів за критеріями, визначеними відповідно до накопичувальної кредитно-трансферної системи, вивчають особливості поведінки та діяльності студентів різних курсів.

Основні завдання асистентської практики: розвиток професійних умінь педагогічної діяльності викладача шляхом залучення магістрів до виконання різних форм навчально-виховної роботи у ВНЗ; формування вмінь планувати та організувати навчально-методичну роботу викладача (у межах окремого заняття, теми, курсу); формування готовності магістрів до здійснення виховної роботи зі студентами та студентськими групами.

Конкурентоспроможність, професійна компетентність майбутнього викладача в ході асистентської практики розвивається під час реалізації поставлених завдань, що відповідають певному етапу проходження педагогічної практики. У процесі асистентської практики визначають такі етапи: *пропедевтичний етап*, метою якого є психологічна адаптація студентів до діяльності викладача, усвідомлення ціннісно-орієнтаційного компонента професійної діяльності, сутності професійної самоорганізації студента-магістра як найважливішої складової його педагогічного професіоналізму; *операційний етап*, метою якого є відпрацювання конкретних умінь самоорганізації, засвоєння способів вирішення проблем у вихованні студентської молоді, залучення студентів до активної роботи; *технологічний етап*, який передбачає відпрацювання різних освітніх технологій, оволодіння методикою науково-дослідних робіт; *етап безпосередньої практичної діяльності*, що полягає у відпрацюванні на базі практики конкретних педагогічних ситуацій з опорою на пізнавальну самостійність і творчість студентів; *етап втілення творчих проєктів*, метою якого є співпраця і співтворчість студентів і викладачів у вирішенні освітніх завдань та прогнозуванні нових видів діяльності.

Серед основних принципів організації педагогічної практики студентів-магістрів нами виокремлено наступні:

- принцип інтегративності передбачає синтез теоретичних, емпіричних і практичних знань у цілісній картині про умови майбутньої професійної діяльності;

- принцип системності та наскрізності має на меті формування у студентів-магістрів готовності до професійної комунікації у процесі педагогічної практики як системного педагогічного процесу, логічного зв'язку всіх його етапів та спрямування на гармонійний і різнобічний розвиток особистості;

- принцип компетентності передбачає створення умов для розвитку необхідних структурних елементів професійної компетентності студента-магістра;

- принцип педагогічної спрямованості забезпечує взаємозв'язок цілей, завдань і змісту практики з організаційними вимогами, що висуваються сьогодні до освітнього процесу;

- принцип взаємозв'язку теорії та практики забезпечує новий аспект професійної підготовки: поєднання практичних досягнень з досвідом роботи, теоретичного матеріалу з практичною експериментальною діяльністю;

- принцип послідовності базується на взаємозв'язку всіх форм та методів роботи студентів на практиці, у ході чого засвоєння нового

здійснюється на основі досвіду набутого студентами на попередніх етапах практичної та теоретичної підготовки;

– принцип неперервності та практичної цілеспрямованості передбачає наступність у реалізації напрямів й етапів педагогічної діяльності на різних освітніх рівнях;

– принцип реалізму передбачає орієнтованість випускника на досягнення реальних професійних цілей, оволодіння необхідними для цього засобами й методами ведення навчально-виховної діяльності.

Асистентська практика повинна здійснюватися з урахуванням обов'язкового мінімуму змісту програми професійної підготовки викладача ВНЗ і тільки після прослуховування студентами дисциплін психолого-педагогічного циклу, методик викладання, педагогіки й психології вищої школи.

УДК 378.147

В.С. Харківський, асп. (ВПА, Харків)

СУТЬ ПРАВОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ МЕДИЧНОЇ ГАЛУЗІ

За сучасним соціальним замовленням суспільству необхідні громадянсько-активні, креативні, юридично компетентні фахівці, які дотримуються загальноприйнятих правових цінностей та добре обізнані із правових засад у власній професії. Фахівець повинен мати не лише правові знання, але й вміти користуватися ними, грамотно захищати свої інтереси, інтереси споживача, попереджати неправомірну поведінку. Сучасні випускники вищих навчальних закладів загалом та медичних ВНЗ зокрема, на жаль, мають неповний комплекс знань із теорії права і майже не мають навичок практичного застосування правових знань і професійно-правових умінь.

Проаналізувавши сучасні психолого-педагогічні, наукові та спеціальні джерела, а також дисертаційні роботи з відповідних тематик, зазначимо, що проблему вивчення професійно значущих якостей та професійної компетентності загалом, і правової компетентності (ПК) медичних працівників зокрема розглядали в різних аспектах: психологічному (А. Борисюк); професійному (М. Будзяк, Л. Верещагіна, В. Корзунін); деонтологічному (А. Білібін, Г. Морозова), морально-ціннісному (В. Дуброва, І. Єлкіна); організаційному (Л. Переймибіда); гуманізаційному (О. Андрійчук); аналітично-експертному (І. Биков, Б. Ясько) тощо.